

ENDURUPPTAKA**Mál nr. 229/2015****M og****vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar Í.****Bifreið ekið á steiptan stólpa og umferðarmerki sem lokuðu vegi 6.1.2015.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 15.6.2015 ásamt fylgiskjölum 1-2.
2. Bréf V dags. 15. júlí 2015.
3. Athugasemdir lögmanns M dags. 26. ágúst 2015.

Málsatvik.

M ók bifreið sinni eftir Stakkabraut áleiðis til Helguvíkur á Reykjanesi. Þegar M kom að gatnamótum Stakkabrautar og Selvíkur sá hann að vegurinn var lokaður og tókst ekki að afstýra árekstri þar sem hálka var á veginum. M segist hafa ekið á hraðanum 70 km/klst. Í lögregluskýrslu segir að þrátt fyrir góða veglýsingu hafi verið erfitt að sjá lokun vegarins og hafi merkingu vinnusvæðisins verið verulega ábótavant. Lögregla ræddi við verkstjóra hjá Í á vettvangi og greindi honum frá að vegmerkingum væri verulega ábótavant og hefði hann verið sammála því. M telur að Í hafi ekki gætt þess að setja upp fullnægjandi vegamerkingar og beri því ábyrgð á umferðaróhappinu. V samþykkir bótaskyldu en telur að M beri helming tjóns síns vegna eigin sakar. Því vill M ekki una og krefst þess að M fái tjónið bætt að fullu. M segir að vegmerkingum hafi verið verulega ábótavant og ekki uppfyllt kröfur umferðarlaga og þá hafi Í ekki sent út tilkynningu til þeirra sem starfa á svæðinu sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 492/2009. V telur að M hafi ekki gætt ákvæða 36. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 um að miða ökuhraða við aðstæður og ekið allt of hratt og verði tjón M rakið til gáleysislegs aksturslags M í aðdraganda atviksins.

Álit.

Við fyrri afgreiðslu nefndarinnar var ekki upplýst um frest sem lögmaður M hafði fengið til að skila athugasemdum vegna málskotsins, en sá frestur hafði verið gefinn til 1. september 2015. Í ljósi þessa er málið endurupptekið og hefur nefndin fjallað um það með hliðsjón af umræddum athugasemdum sem bárust með bréfi dags. 26. ágúst 2015. Nefndin telur hins vegar að þær breyti ekki afstöðu nefndarinnar til málsins. Verður fyrri niðurstaða því staðfest sem hér segir: Í lögregluskýrslu um atvikið segir að lögregla, M og verkstjóri Í á vettvangi voru sammála um að vegmerkingum væri verulega ábótavant. Engin gögn hafa verið lögð fram sem hnekkja því mati. Í ber því meginsök á tjóni sem M varð fyrir þar sem Í hvorki gætti þess að setja upp fullnægjandi vegmerkingar né sendi út tilkynningu um lokun vegar til hlutaðeigandi aðila. M ók á 70 km. hraða í aðdraganda tjónsatviksins. Myrkur var og hálka og því óvarlegt af M að aka svona hratt en með því sýndi M af sér gáleysi og rétt að hann beri tjón sitt að einhverju leyti, þó ekki að sama marki og Í. M á rétt á að fá tjón sitt bætt úr frjálsri ábyrgðartryggingu Í hjá V, en ber sjálfur fjórðung tjónsins eða ¼ vegna eigin sakar.

Niðurstaða.

M á rétt á að fá tjón sitt bætt, en ber sjálfur ¼ tjónsins vegna eigin sakar.

Reykjavík 22.9.2015.

Póra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.